

Solers

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Carretera de Sant Pere de Ribes a Vilafranca BV-2112, km. 2,5.

Coordenades:

Latitud: 41.2456
Longitud: 1.74438
UTM Est (X): 394792
UTM Nord (Y): 4566782

Classificació

Número de fitxa 08231 - 13
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Autoria de l'element: Enric Sagnier i Villavecchia
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. PGOU 1982 (Llei 9/93 PCC)
Número inventari IPA 4465
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: 4869001CF9646N0001MY
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dt., 28/09/2010 - 02:00

Descripció

Gran casal noucentista situat a garbí del nucli de Ribes, a tocar de la carretera BV-2112. El conjunt està constituït de diverses construccions entorn les quals hi ha un gran jardí i bosc que queden tancats dins un recinte. El volum principal és de planta irregular de notables dimensions, amb coberta de quatre vessants a la part frontal i plana a la resta. El frontis es compon simètricament segons nou eixos, entre els que destaquen dos cossos en forma de torre que sobresurten del plom dels murs. Tots dos s'obren amb una finestra d'arc pla arrebossat a la planta baixa i una finestra emmarcada amb un frontó trencat al pis. Al segon pis hi ha una finestra emmarcada amb pilastres amb capitells esculpits, sobre el qual hi ha una galeria de tres pòrtics amb columnes que suporten una estructura de fusta. Entre les dues torres hi ha el cos central, amb un balcó corregut al pis sostingut per parelles de columnes que custodien l'entrada a l'edifici. L'accés al balcó es fa per tres finestres d'arc pla arrebossat, sobre el que hi ha una galeria de cinc pòrtics de les mateixes característiques que les de les torres. Els dos eixos dels cossos laterals segueixen la mateixa composició que el central. El revestiment del frontis està decorat amb esgrafiats típicament noucentistes. La part posterior del volum té forma semicircular i presenta parelles de columnes. Des de les façanes laterals en surten dos cossos perpendiculars que es prolonguen per la part frontal formant un pati central, caracteritzat per una gran font rectangular. Els cossos estan definits per àmplies galeries amb pòrtics d'arc carpanell, que es troben delimitats amb parelles de columnes i balustrada. El cos que s'orienta a xaloc està adossat a l'antic celler, de planta rectangular i coberta a quatre vessants. Entre el celler i el volum principal hi ha un pontet cobert amb volta catalana, que comunica el pati principal amb el de la masoveria. Aquesta es troba adossada a llevant del casal, és de planta rectangular i té la coberta a quatre vessants. A la planta baixa té tres portals; el central de mig punt i els laterals d'arc escarser. Al primer pis hi ha quatre finestres d'arc pla, mentre que a les golfes hi ha una galeria de set pòrtics d'arc de mig punt separats per columnetes. Totes les obertures d'aquest cos estan emmarcades imitant la pedra carejada. Davant la carretera hi ha els dos accessos a la finca, constituïts per dues grans portalades. La principal és feta de ferro forjat i incorpora l'escut heràldic del marquès d'Argentera, custodiada per pilars de carreus encoixinats. La segona és feta de ferro forjat i presenta pilars de maçoneria i maó vist.

Observacions:

També coneguda com a Can Maristany. Darrera el casal hi ha el pou de Sant Isidre, datat del 1802.

Història

El lloc de Solers està documentat des del segle XIII. Al cadastre de l'any 1736 hi consta la casa dels pares de Sant Agustí dita Solers, quan hi vivia un tal Jaume Artigas. Després de la desamortització de Mendizábal, va ser adquirida pel banquer Ignasi Girona i Targa, que la donà en herència al seu fill Casimir Girona i Agrafer, també banquer, que va fer restaurar-la l'any 1883. A principi del segle XX la va comprar Eduard Maristany, primer marquès d'Argentera, que l'any 1918 hi va bastir l'edifici actual i va habilitar-ho com a caves. La darrera reforma va fer-se l'any 1979, quan s'hi habilità el Gran Casino de Barcelona, que no va traslladar-se a la ciutat comtal fins el 1999. Des d'aleshores s'utilitza com a centre de convencions.

